

"Vivim en una època en la que tots els camins condueixen al comunisme"
(Del discurs de Molotov el 7 de Novembre)

Organ central del Partit Socialista Unificat de Catalunya
Nº52 (Nova època) Donatiu 50 ctm. 20 de Desembre 1947

LA LLUITA PER LA DEMOCRÀCIA A ITALIA I FRANÇA
Les masses democràtiques unides i encapçalades per la classe obrera, són més fortes que la reacció imperialista.

Quan la premsa falangista ha posat el crit al cel pels darrers aconteiximents ocorreguts a Itàlia i França, és que les coses no han anat gaire bé per tots els reaccionaris. Les cròniques de Roma i París i els editorials dels periòdics falangistes han estat curulls de crits perquè s'acabes per la força i amb els mètodes nazis el que ells diuen el "caos" a Itàlia i França.

LA GRAN DIRIGENT DELS POBLES HISPANICS,
DOLORS IBARRURI (PASSIONARIA), COMPLE-
IX 52 ANYS

El dia 9 de Desembre, la nostra valgueta companya Dolores Ibaruri, PASSIONARIA, Secretari General del Partit Comunista d'Espanya, complí 52 anys de vida i 27 de militant del gloriós Partit, que tan magistralment dirigeix.

En aquesta cel.lebrada oportunitat, trametem a la gran Patriota Dolores Ibaruri, en nom de tots els militans del P.S.U. a l'interior de Catalunya, la més sincera adhesió a lliur persona i a l'obra de savia direcció que porta a cap al front del gran Partit Comunista d'Espanya, desitjant-li, a l'ensens, una llarga vida perquè els seus consells segueixin il.luminant la lluita de tots els pobles hispànics per enderrocar la dictadura franquista i reconquistar la República on poguem reconstruir una Catalunya próspera i feliç dintre del conjunt de la Federació Democràtica de pobles hispànics.

Delegació del Comité Central del
P.S.U. de C.

Catalunya, Desembre de 1.947

Es veu que els franquistes han fet seva la dita castellana que diu: "Cuando las barbas de tu vecino veas pelar, pon las tuyas a remojar". Temen que l'ímpetu dels obrers i demòcrates italians i francesos estimuli als nostres treballadors, i volien que els reaccionaris De Gasperi i Schuman acabessin ben aviat amb les vagues i moviments de protesta que s'han lliurat i que continuaran lliurant-se, a les veïnes repúbliques de Itàlia i França.

Es curiós veurer com fa uns dies els falangistes enlairaven l'audàcia dels reaccionaris italians i francesos i els excitaven a fer-se amos i senyors de la situació. Però, quan els obrers i els demòcrates han contestat a la violència dels governs reaccionaris amb les armes contundents de la vaga i de l'acció de les masses, els diaris falangistes ja no estaven tan joiosos davant del curs que prenién els aconteiximents al in-

corporar-se a la lluita milions de patriotes per defensar la democràcia, la independència nacional i el dret a una millor vida, no deixant-se explotar pels agents dels monopolistes americans.

Després de la formació del Govern reaccionari de De Gasperi, les restes del feixisme mussolinià, embalat per la protecció dels reaccionaris italians i americans, emprengueren l'ofensiva contra les forces democràtiques amb accions terroristes per facilitar el pla d'escanyament dels partits polítics de la classe obrera i de la Confederació General del Treball; per impossibilitar lliur reacció davant de l'augment escandalós en els preus dels articles de primera necessitat que asseguraven fabulosos negocis als tiburons de les indústries italianes i als monopolistes americans, i facilitar al Govern De Gasperi la possibilitat d'atemptar als drets dels obrers i

a la República, en el camí de la restauració de la podrida monarquia darrerament esbandida pel poble italià.

Però la lluita i la unitat de les forces democràtiques i anti-imperialistes de Itàlia, valentment dirigides per la classe obrera, han fet fracassar els atacs de la reacció al utilitzar victoriosament l'arma de la vaga i realitzar decidides i enèrgiques accions contra els cataus dels partits reaccionaris.

Els obrers i democràtes italians han fet comprendre al Govern De Gasperi que no estan disposats a tolerar l'entrega de llur Patria als monopolistes i negociants americans; que llurs plans per fer morir de fam i misèria als obrers italians estan condemnats al fracàs, i que té barrat el pas per destruir la República i aixoplugar dintre les institucions democràtiques a les criminals bandes feixistes.

En aquestes victorioses lluites, com així mateix, en la darrera vaga general dels treballadors de Roma, realitzada perquè el Govern votés un crèdit de 10.000 milions de lires per obres públiques a tal d'allongar l'atur forçós, s'han aconseguit augments de salaris, que el Govern ordinari i la promessa de complimentar la totalitat de les reivindicacions plantejades en l'esmentada acció dels treballadors romans. En ordre a mesures de tipus polític, cal destacar que el Parlament italià ha dictat una llei contra les activitats terroristes de les bandes mussolinianes i els seus reaccionaris de restaurar la monarquia per la força, condemnant a qui trenqui aquestes disposicions fins a 20 anys d'empresonament.

La magnífica victòria dels obrers i democràtes italians ha sigut assolida, fonamentalment, per la gran unitat i combativitat de socialistes i comunistes dintre de l'organització sindical que ha permès dirigir amb èxit l'acció del poble contra els propòsits de De Gasperi dictats pels reaccionaris i militaristes Truman i Marshall.

Protegits pels imperialistes americans, els reaccionaris francesos cregueren que havia arribat el moment de passar a l'atac i acomiadaren llur lacai Ramadier, prenent a les seves mans la direcció del Govern. Talment com ocorreix a tots els països on ve ocupant el poder el "partit americanista", a França augmentaren els preus de tots els articles de gran consum, es feien plans per acabar amb les nacionalitzacions i es preparaven les condicions per decretar la il·legalitat de les vagues, atacant així, els drets que la Constitució concedeix als treballadors.

Però els obrers feren front a l'atac reaccionari i units en la potent Confederació General del Treball, apoïats per l'acció dels diputats del gran Partit Comunista Francès, han fet fracassar, també, els plans de llurs enemics, els reaccionaris francesos i americans.

Davant de l'atur de més de dos milions de treballadors disposats a defensar llur vida, la independència de França, i el règim democràtic, el nou President del Govern ha tingut que donar millores mensuals en el plus de vida cara; garantir un salari mínim de 10.500 francs, i s'ha compromès a revisar els salaris en períodes curts.

Els treballadors francesos han retornat al treball després d'haver aconseguit en llur mobilització arrencar al Govern aquestes concessions que compensaran, en part, el darrer augment del cost de la vida i frenar la tendència reaccionaria de carregar damunt les espatlles de la classe obrera la profunda crisi de l'economia francesa. Però, volen també lliurar-se de l'amenaça que suposa per llurs drets i per la França democràtica, el tenir al front dels destins del país als més agressius representants de la reacció, entregats en cos i ànima als imperialistes i militaristes americans.

Reforçant la unitat combativa, la C.G.T. i els democràtes francesos han demostrat als reaccionaris nacionals i internacionals llur potència i decisió per defensar la República, impossibilitant l'entrega immediata del Poder a l'aspirant a dictador De Gaulle, èxit magnífic de la democràcia francesa i, no el "fracàs comunista", com s'han esgargamellat en fer-nos creure, els cervells enfebrits dels lacais falangistes.

Els obrers i democràtes de Itàlia i França han guanyat aquesta batalla, però la lluita continuarà fins que la democràcia estigui assegurada; han comprovat, com assenyalava la resolució de la reunió dels Partits Comunistes a Polònia, que lluitant units, són més forts que la reacció, i

(finalitza a la 3a pàg.)

ELS EMPRESSONATS DE LA MODEL ORGANITZEN UNA PROTESTA PER L'AFUSSELLA-
 MENT DE TOMÁS PARRA I JOSEP ROVIRA!! SALVATGE REPRESSIÓ FRANQUISTA!!
 37 PATRIOTES EN PERILL DE MORT!!

El dia 13 de Novembre, assabentats del afusellament dels patriotes Tomás Parra i Josep Rovira, vilment assassinats pels franquistes, els empressonats de la 1ª Galeria organitzaren un plante com a protesta.

L'oficial de torn, que l'era aqueix dia, el sanguinari esbirro Consec, eligié els que li paragué, 37 en total, que a la nit foren traslladats al correccional Esquerra del 5e pis, on foren "xapats" en cel·les càstic, absolutament insalubres, dins les quals, un tancament perllongat, equival a una mort certa.

A l'ésser conduïts a llur tancament, els 37 patriotes foren bastonats salvatgement pels carnisers a l'ordres del Consec, ferint alguns d'ells, sense que per aixó, rebessin la més petita atenció metgassa.

Els altres empressonats realitzaren tot seguit diverses accions de solidaritat a la realitzada pels seus companys de la 4ª Galeria, i per a protestar d'aquestes brutals represalies, que contra aquells s'havien infligit. Tota la presó està inquieta per la sort que puguin corra els 37 patriotes tan draconianament castigats; i, són explicables aqueste temors per les condicions sòrdides a que són sotmesos els reclusos "xapats".

El brut i vell matalàs de la cel·la s'els retira al motí als que són víctimes d'aquest càstic; disposen de una sola flassada i tenen absolutament prohibit, baix amenaça de "trençar-les les costelles", el cridar als guardians per qualsevol motiu. El tracte qu'es dona als detinguts de la Model i, especialment, als de la 4ª Galeria, pot comparar-se amb escreix a les salvatjades realitzades pels nazis contra els patriotes europeus. Recentment, un empressonat tingué necessitat d'operara-se de una cama, però el "mètge", un falangista anomenat Padrós, es negà a curar-li per ser de la 4ª Galeria, tot insultant-lo de la manera més grossera.

Al pati de la presó s'ha fet una ratlla que prohibeix passar als de la 4ª Galeria, a que prenguin el sol. El fret és, ara, verdaderament esgarriós dins de la Model. Gairabé tots els empressonats van semidespullats, o en les robes fetes estralls.

Després del assassinat de Parra i Rovira, els altres set antifranquistes condemnats junt amb ells, estan en greu perill, i cada dematí pot esparar-se la notícia del seu executament, si no fem arribar als botxins falangistes la protesta de tot el poble.

Aquest gran perill es cerneix damunt de Angel Carrero, Pere Vallverde, Numan Mestre, Wilson Batlle, Joaquin Puigdemunt, Ferran Rius, Sebastià Piera i d'altres lluitadors democrates.

L'heroisme amb que els mateixos empressonats defensen la vida dels seus companys, deu ésser un estimul a la nostra acció contra el terror i de solidaritat amb ells i totes les víctimes del terror franquista.

Fem que en les ja pròximes festes de Nadal i Cap d'any rebim l'ajut dels antifeixistes mitjançant l'envio incessant de lletres, roba, menjar, medicaments i diners. No estalviem cap esforç en prop. la "Campanya d'hivern del empressonat i perseguit antifranquista!

Enviem als nostres empressonats amb aquestes proves de que la seva lluita i els seus sofriments per la causa del poble estan presents en aquestes festes tradicionals dins el cor de tots els antifeixistes.

Prou terror! Abaix la pena de mort! Llibertat als empressonats!

.....

La lluita per la demo.....

aquesta experiència serà ben aprofitada.

Els obrers dels pobles hispànics que segueixen de prop quant succeix en aqueste països, tampoc passen per alt aquesta llicó. També a Catalunya, com arreu d'Espanya i sota les més brutals condicions terroristes del franquisme, la vaga demostra ésser sempre el únic camí per defensar el pa i el fret a la vida dels treballadors. També a Catalunya quan hi ha unitat entre els obrers d'una empresa, la vaga es guanya i s'aconsegueixen les millors demandes als patrons falangistes.

El dia que assolin la unitat dels obrers de totes les empreses, la darrera hora del franquisme no es farà esperar.

GRANS FESTES A LA U.R.S.S. EN COMMEMORACIÓ DEL XXX ANIVERSARI DE LA
GLORIOSA REVOLUCIÓ D'OCTUBRE DE 1.917

Per celebrar el XXX aniversari de la Revolució Socialista d'Octubre de 1.917, el poble soviètic organitzà grans festes i actes commemoratius.

A totes les Repúbliques de la Unió Soviètica començaren les festes el dia 6 al vespre amb grandiosos actes organitzats pel Partit Comunista (bolxevic), entre els que destaca el celebrat al "Teatre Moscovà" de Moscou, on davant de més de 5.000 persones, el company Molotov, Ministre de Relacions Exteriors, pronuncià un magnífic parlament.

Entre xardorosos aplaudiments, el company Molotov feu un profund anàlisi dels importants èxits del poble soviètic en la construcció de la economia socialista, quina aplicació per part del Govern i poble soviètic es deuen els avenços aconseguits en totes les indústries, fent remarcar que els obrers, pagesos i homes de ciència de la URSS havien complert i rebassat en aquest any el període corresponent al pla quinquenal encomanat pel Generalíssim Stalin. Digué el company Molotov: "No hi ha cap indústria que no hagi fet enorms progressos en el pla quinquenal stalinianà, per tal de produir lo necessari i donar un gran nivell de vida al poble soviètic".

Molotov desenmascarà els plans d'agressió dels imperialistes americans i llurs agents anglo-francesos i l'afany de dominació econòmica i política que porten a cap contra els pobles políticament dèbils, amb el suport dels servidors socialistes reaccionaris. Feu remarcar la política de pau i de defensa de tots els pobles que la URSS porta a terme en tot el món i dintre de l'organització de les Nacions Unides. Posà de relleu la política de col.laboració intercontinental en tots els pobles del món, exposada pel Generalíssim Stalin en moltíssimes declaracions i, especialment, en les manifestacions fetes al senyor Stassen, líder del Partit Republicà dels Estats Units i futur candidat a la Presidència d'aquest país.

Els desitjos de pau de les masses democràtiques tenen que anar acompanyats de la més estreta unitat entre les forces anti-imperialistes, digué el company Molotov, contra les pressions i maniobres dels imperialistes. Entre una tempestuosa ovació de tot el públic a peu dret, Molotov proclamà que "el secret de la bomba atòmica ja no existia".

Molotov glosà un cant al nou home soviètic, dinàmic, organitzador, estudiós, gran patriota, que veu en el treball socialista una tasca d'honor, totalment distint de l'home de la vella Rússia zarista. Aquest nou home soviètic i aquest poderós estat socialista han sigut creació del gran Partit Comunista (bolxevic) de la URSS, sota la bandera de Lenin, sota la direcció de Stalin.

Acabà el seu magnífic parlament amb la indicació de que "avui tots els camins condueixen al comunisme"; que l'estat socialista, alliberat de la criminal explotació de l'home per l'home, sota el guiatge de Stalin, el gran capità dels pobles soviètics, marxa endavant pel camí de Lenin per aconseguir una pau duradera i democràtica, vers la fita de la societat comunista.

GRAN DESFILE MILITAR DE L'EXÈRCIT ROIG

El dia 7, a les 10 del matí, començà el gran desfile de l'Exèrcit a la Plaça Roja de Moscou. Moments abans, els col.laboradors directes del Generalíssim Stalin, ocuparen llurs llocs a la tribuna instalada al mausoleu de Lenin. El Mariscal Bulganin, ministre de les forces armades de la URSS pronuncià una vibrant allocució a les tropes soviètiques.

Primerament desfilaren els caps i oficials alumnes de la Escola Superior d'Estudis Militars "Frunce" amb 230 "Herois de la Unió Soviètica", condecoració guanyada en la gran guerra Patria contra els invasors nazis; tot seguit, desfilaren els regiments de Caballeria, Artilleria, carros Blindats i Tancs, forces de la Marina i Flota Roja; a continuació, milers de treballadors de Moscou que amb el flamejar de centenars de banderes, llençaven visques al gran Stalin que eren contestades per tota la multitud que presenciava el desfile.

A totes les capitals i pobles de les Repúbliques Soviètiques s'organitzaren grans festivals artístics, literaris i esportius. A la "plaça Roja" de Moscou es celebraren funcions de teatre al aire lliure. Per completar aquesta brillantíssima festa, el Govern Soviètic ordenà que tots els preus d'alimentació fossin rebaixats en un 30 per 100.